

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

13. Obedientiæ commendatio; & Obedientiæ detestatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

guinis est. Eccles. 34. Item prouidere debent
furentur infideles ministri, vnde viuere debent
serui Christi: & ne egeant domestici, vnde lu-
xuriantur extranei. Cogitare debet futura
comparationem: vt in dispensando habeat di-
scretionem. Ideo aliqui bona sibi commissa dis-
sipant: quia de reddenda ratione non cogitant.
Prouerb. 28. Viri mali non cogitant iudicium.
qui autem inquirunt Dominum, animaduertunt omnia.

*Incipit secunda pars, in qua ostenditur quomodo
se debeat habere qui subditus est.*

Ostensum est, quomodo se debeat habere
qui congregationi præest, nunc ostenden-
dum est quomodo se debeat habere, qui est sub-
ditus, qui inobedientiam specialiter debet
timere & cauere. Vnde vna de duodecim abbas-
nibus claustrum enumeratur discipulus inobedi-
ens. Vnde obedientiam specialiter amplecti de-
bet, qui in statu subiectionis est. Hæc primo com-
mendabitur. Secundo eius gradus distinguen-
tur. Tertio tangetur de his quæ eam iuuant.
Quarto de his quæ ei aduersantur. Quinto de
eius partibus.

*De commendatione obedientia, & detestatio-
ne inobedientia.*

Obedientia lignum vitæ est his qui apprehen-
derint eam: & qui tenuerint eam, beati-
tus est. Simonem, id est, obedientem beatificat
uator. E contrario inobedientia, lignum mortis est.

est. Fuit enim homini, caussa mortis. Et qui per
 viam inobedientiae incedit, miser est & maledi-
 ctus. Hæc patent Deut. 28. ex benedictionibus,
 quæ fiunt his qui legi obediunt: & maledictioni-
 bus quæ fiunt his qui legi non obediunt: Bern.
 Inobedientiam causam mortis omnes experi-
 mur: omnes morimur propter eam. Obedien-
 tia scala est quam Iacob vidit. Gen. 28. Scala illa
 super terram stabat, & cacumen eius cælum tan-
 gebat: & angeli ascendebant & descendebant
 per eam, & Dominus erat innixus scalæ. Stare
 debet obedientia super terram, per cœlestem in-
 tentionem: cacumen cælum tangit, quantum ad
 cœli peruersionem. Perfecta obedientia imme-
 diatè se habet ad cælum. Parum enim vel nihil
 morantur perfectè obediens in purgatorio:
 quia magni lucri est obediens, unde sufficit hic
 soluere debita sua: Et quia in perfectè obedi-
 ente, Christus viuit & operatur: Gal. 2. Viuo ego,
 iam non ego, viuit verò in me Christus; non est
 verisimile quod in futuro Deus sit eorum vltor,
 quorum est hîc actor. Inobedientia hominem
 expulit de paradiso terrestri: obedientia verò
 perducit ad cœlestem. Angeli ascendunt & de-
 scendunt per hanc scalam. Siue enim nobis
 ministrent, siue Deo adsistant, per viam obedi-
 entiae incedunt: cuius voluntatem agere inten-
 dunt Dominus innixus est huic scalæ. Per viam
 enim obedientiae incessit, & in mundum veni-
 ens, & in mundo viuens, & de mundo transiens.
 De primo legitur Ioan. 6. Descendi de cælo, non
 vt faciã voluntatem meam, sed volutatem eius
 qui misit me. De secundo Ioan. 4. Meus cibus
 est,

est, vt faciam voluntatem eius qui misit me. De tertio Matth. 26. Non sicut ego volo, sed sicut tu. Ioan. 14. Sicut mandatum dedit mihi pater, sic facio. Bernardus. Mementote fratres: Christus ne perderet obedientiam, perdidit vitam: & in signum, quod obediendo mandato patris mortuus est, inclinato capite emisit spiritum.

De gradibus obedientie.

CAPVT XIII.

*In serm. de
Virtute o-
bedientia
& eius gra-
dibus.*

ET notandum quod Bernardus tangit septem gradus obedientie. Quorum primus est obedire libenter, quem gradum, vt ipse ait, non potest ascendere, nisi qui voluntatem precipientis suam fecerit. Voluntas verò precipientis, subditi non efficitur, nisi voluntas subditi prius abscindatur. Sicut cum fit insertio in arbore, ramus minus nobilis prius abscinditur, & post, nobilior ramus inseritur: sic voluntas propria prius abscindenda est, post voluntas eius qui loco Dei est, recipi potest, quæ pro Dei voluntate habenda est. Bernardus. Quidquid vice

*In li. de di-
spensat. &
præcepto
ante med.*

Dei præcipit homo, quod non sit tamen certum displicere Deo, haud aliter accipiendum est, quam si præciperet Deus. Quid enim interest, vtrum per se, aut suos ministros, siue homines siue angelos, notum facit beneplacitum Dei.

*In eodem
lib. aliquã-
tulum ante
medium.*

Idem. Ipsum, quem pro Deo habemus, tanquam Deum in his quæ non sunt aperte contra Deum audire debemus. Multi sunt qui multis annis in religione fuerunt: qui nondum primum gradum huius scalæ adscenderunt. Et notandum quod libenter obedire, præcipue laudabile est.